

FAQ – Om private sociale tilbud

Samfundsopgaven

LOS' medlemmer, der alle er private tilbud, udfører en række sociale og undervisningsmæssige opgaver for landets kommuner i forhold til udsatte børn og unge samt udsatte voksne borgere.

Hvilken rolle har de private tilbud i forhold til det offentlige?

På samme måde som kommuner indgår aftaler med private virksomheder om f.eks. levering af hjemmehjælp, indgår kommunerne også aftaler med private tilbud om udførelsen af en række forskellige omsorgs-, behandlings- og undervisningsopgaver. Det handler om opgaver, der hører under serviceloven og folkeskoleloven.

Hvorfor vælger en kommune et privat tilbud?

En kommune kan have mange forskellige årsager til at vælge et privat tilbud frem for et offentligt tilbud eller en plejefamilie. En kvalitet, der i høj grad kendetegner de private tilbud, er et fagligt miljø med høj fleksibilitet og dermed evnen til at kunne tilpasse sig en borgers specifikke behov. En omstillingsparathed, som de færreste kommunale tilbud kan matche.

Derudover har mange private tilbud specialiseret sig i særlige problemstillinger og målgrupper, hvilket sikrer en høj grad af konkret erfaring og faglighed omkring den enkelte borger. Andre argumenter kan være, at en kommune ønsker en borger tilbudt støtte eller anbragt på afstand af sin nuværende bopæl, eller at et privat opholdssted kan tilbyde en mere nærværende og familær atmosfære end kommunens egne institutioner.

Endelig kan et privat tilbud også være billigere end den løsning, end en kommune selv ville være i stand til at etablere for en konkret borger.

Hvem bestemmer, hvilket tilbud den enkelte borger skal tilbydes?

Det er altid en kommunal afgørelse, om en borger skal tilbydes hjælp samt hvilket tilbud (f.eks. opholdssted), der skal varetage opgaven, men oftest har den enkelte borger og vedkommendes pårørende medindflydelse.

For hver enkelt borger, der modtager hjælp fra et privat tilbud, bliver der indgået en konkret kontrakt om pris og ydelse mellem det private tilbud og den kommune, hvor den pågældende borger er hjemmehørende.

Hvem bestemmer, hvor anbragte børn og unge skal gå i skole?

Hvis et barn er anbragt af sin kommune, X-købing Kommune, på et opholdssted, der ligger i Y-sted Kommune, er det ikke X-købing, men Y-sted Kommune (opholdskommunen), der afgør, hvor barnet skal gå i skole.

Mange opholdssteder har deres egen lille skole specielt rettet imod den særlige gruppe børn og unge, der bor på opholdsstedet, men Y-sted Kommune kan vælge, at barnet fra X-købing Kommune skal gå i en af Y-sted Kommunes kommunale skoler.

Oftentimes er det dog sådan, at Y-sted Kommune vurderer, at opholdsstedets egen skole er det bedste valg. Der er også eksempler på, at kommuner tilbyder ikke-anbragte børn og unge fra kommunen at gå i en lokal specialskole drevet af et opholdssted, fordi kommunen vurderer, at det er den bedst egnede skole for disse elever.

Hvordan kan man være sikker på, at et privat tilbud er i orden?

Alle private og offentlige tilbud, der er omfattet af lov om Tilbudsportalen, samt plejefamilier skal være registreret på www.tilbudsportalen.dk under Socialstyrelsen for at kunne komme i betragtning til at udføre opgaver for kommunerne. Det er de regionale Socialtilsyn, kommuner og regioner, som har ansvaret for, at oplysningerne på Tilbudsportalen er opdaterede og retvisende. Tilbudsportalen henvender sig til kommunale sagsbehandlere, og det kræver log in at opdatere portalens oplysninger, som skal godkendes af tilsynet, inden de træder i kraft.

Om udgifterne

Det er op til den enkelte kommune, hvor mange penge, den vil afsætte til hjælp og støtte til dens udsatte børn, unge og voksne samt hvor mange penge, den vil afsætte til en støtte-/hjælpeforanstaltning til en given borger. En kommune er dog lovmæssigt forpligtet til at tilbyde borgere, den hjælp og støtte, som kommunen vurderer, borgeren har behov for.

Som med alle andre kommunale velfærdsopgaver har regeringen mulighed for at påvirke kommunernes prioritering i forbindelse med parternes årlige økonomiaftale.

Hvor mange udsatte borgere modtager hjælp fra det offentlige?

Når det angår udsatte børn og unge (0-17 år), var der i Danmark i 2012 anbragt lidt flere end 12.000 uden for hjemmet¹, svarende til cirka 1 % af alle børn i 0-17-års alderen. Nogenlunde samme antal børn og unge modtog såkaldt forebyggende foranstaltning, typisk i form af aflastningsophold eller fast kontaktperson.

Ud af de cirka 12.000 anbragte børn og unge er 55 % er anbragt hos en plejefamilie. 21 % er anbragt på en kommunal eller regional døgninstitution og 15 %, godt 1.800, bor på et privat opholdssted. De resterende børn og unge er anbragt på efterskole, eget værelse eller andre foranstaltninger.

Antallet af nye anbringelser uden for hjemmet er faldet cirka 19 % efter kommunalreformen i 2007 og frem til 2012. Meget tyder på, at tendensen er fortsat siden.

Hvor store er udgifterne til Danmarks udsatte borgere?

Udgifterne til hjælp til udsatte borgere svinger meget fra kommune til kommune. Der findes ikke nogen samlet opgørelse for udgifterne på voksenområdet.

Hvad angår udsatte børn og unge, findes der tal for de samlede årlige udgifter i hele landet. De er opgjort til godt 14 mia. kr. Heraf går cirka 6 mia. til anbringelser hos plejefamilier og private opholdssteder. De samlede udgifter er ifølge Danmarks Statistik i perioden 2002-2012 steget med ca. 8 %.

Til sammenligning koster det danske sundhedsvæsen årligt ca. 103 mia. kr. Heraf går ca. 82 mia. til sygehusene, 15 mia. til de praktiserende læger og 5,5 mia. til medicintilskud. ifølge Danske Regioner er de samlede udgifter det danske sundhedsvæsen i perioden 2000-2013 steget med 43 % svarende til 30 mia. kr.

Hvad koster en døgnanbringelse på et privat tilbud?

Det er svært at sige, hvad den typiske pris for en døgnanbringelse på et privat opholdssted eller botilbud er. Det er meget afhængigt af den enkelte borgers behov. Forhold, der spiller ind, er f.eks. fysiske og/eller psykiske handicap, sociale problematikker, voldelighed, misbrug og selvskadende adfærd.

Priserne kan svinge fra 500.000 kr. årligt til næsten 5 mio. Det sidste hører dog til sjældenhederne. Prisen for en anbringelse afspejler den ydelse, som kommunen vurderer nødvendig for den pågældende person. Til sammenligning kan nævnes, at gennemsnitsprisen for 365 dage i et fængsel i København er knap 600.000 kr., jvf. tal fra Kriminalforsorgen.

¹ Tallene er hentet fra Ankestyrelsens anbringelsesstatistik i september 2014

Er private tilbud billigere end de kommunale?

Der er store usikkerheder i at sammenligne priser i kommunale og private tilbud. Blandt andet bliver en del af det administrative arbejde for de kommunale tilbud ofte udført centralt i kommunen, ligesom de ofte har til huse i kommunalt ejede ejendomme. En direkte sammenlignelighed kræver, at man for det kommunale tilbud medregner kommunens udgifter til administration, husleje, vedligeholdelse, afskrivninger m.v. Derudover er der forhold omkring visse medarbejdere, så som pension, efteruddannelse, m.v., som i nogle tilfælde konteres anderledes, og dermed vanskeliggør en direkte prissammenligning.

Om de ansatte

Personaleprofilen i private sociale tilbud minder i høj grad om profilen for tilsvarende kommunale tilbud. Graden af specialisering er på nogle områder noget højere i de private tilbud, og de private tilbud har typisk med nogle af samfundets mest belastede borgere at gøre. En række af de private tilbud beskæftiger derfor i højere grad ansatte med en mere utraditionel faglig baggrund.

Hvem er ansat i de private tilbud?

Pædagoger, lærere, socialrådgivere, social- og sundhedsassistenter, sygeplejersker, akademikere og håndværkere er de mest almindelige faggrupper suppleret med ufaglærte. Mange af de ansatte har ofte stor erfaring med specifikke målgrupper og sociale/pædagogiske problematikker.

Mange private tilbud beskæftiger sig med en målgruppe, der stiller store krav til den personlige robusthed og tålmodighed hos de ansatte. Grænseoverskridende oplevelser er ofte en del af jobbet. Mange steder skal man kunne håndtere verbale overfald, andre steder er trusler og voldelig adfærd en del af hverdagen.

Det kan også være utrolig krævende at arbejde med mennesker, der konstant forsøger at skade sig selv, er misbrugere eller har været udsat for traumatiserende oplevelser i barndommen.

Netop fordi arbejdet med denne særlige gruppe børn, unge og voksne er så krævende og intenst, er der typisk en meget høj grad af dedikation hos medarbejderne. En af udfordringerne for lederne på stederne er at sikre, at medarbejderne ikke "brænder ud". Det sker blandt andet gennem en udbredt brug af supervision.

Hvilke krav er der til uddannelse?

Der findes ikke formelle uddannelseskrav til medarbejdernes uddannelse på opholdssteder og botilbud. Dette gælder både private tilbud og kommunale institutioner. Men der bliver ført tilsyn med, at tilbuddene samlet set har de kompetencer, som arbejdet med målgruppen kræver. Mange private tilbud gennemfører desuden uddannelses- og/eller kursusforløb med hjælp fra eksterne undervisere/uddannelsessteder.

Hvad angår skoletilbud, herunder interne skoler på opholdssteder, er der krav om læreruddannet personale, der planlægger undervisningen.

Hvad får de ansatte i løn?

Lønniveauerne i private tilbud varierer en del, men lægger sig gennemsnitligt tæt op af niveauet på tilsvarende kommunale arbejdspladser. Mange private tilbud har dog en vis grad af specialisering eller særligt erfarne medarbejdere, hvilket kan hæve lønniveauet.

Om ydelserne

Her er en oversigt over de samfundsopgaver, de private tilbud bidrager til at løse.

Hjælp til børn og unge

Opholdssteder for børn og unge (0–17 år), der er anbragt uden for hjemmet med behov for støtte og omsorg. De fleste anbringelser er frivillige, men tvangsanbringelser forekommer også. Ud af de ca. 12.000 0-17 årige, der i 2012 var anbragt uden for hjemmet, boede cirka 15 %, svarende til ca. 1.800, på et opholdssted. (Lovgrundlag: Serviceloven § 66, stk. 1. nr. 5). Efter det fyldte 18 år kan den unge fortsat bo på opholdsstedet, såfremt vedkommendes hjemkommune skønner det nødvendigt i henhold til paragrafferne om "efterværn".

Undervisning af udsatte børn og unge. Ofte er der tale om skoler, der er oprettet i tilknytning til et opholdssted eller et dagbehandlingstilbud. Der gives også hjemmeundervisning i særlige tilfælde. Undervisning gives fortrinsvis til de elever, der har et behandlingsbehov og derfor ikke kan være i folkeskolen. Udover folkeskoleundervisning tilbyder flere af skolerne STU (Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse). (Lovgrundlag: Folkeskoleloven § 20 stk. 5 samt Serviceloven § 66 og § 52 stk. 3)

Hjælp til voksne

Efterværn. Hjælp til unge voksne (18-22 år), der har brug for hjælp til at skabe en selvstændig tilværelse ift. uddannelse, beskæftigelse bolig m.m. f.eks. i overgangen fra at have boet på et opholdssted eller hos en plejefamilie til at skulle stå på egne ben. (Lovgrundlag: Serviceloven § 76)

Personlig støtte til personer med behov for særlig støtte eller optræning til udvikling af sociale eller konkrete færdigheder på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. (Lovgrundlag: Serviceloven § 85)

Behandling af stofmisbrugere med behov for støtte og omsorg. (Lovgrundlag: Serviceloven § 101)

Beskyttet beskæftigelse for personer, som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår pga. betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. (Lovgrundlag: Serviceloven § 103)

Aktivitets og samværstilbud for personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer til opretholdelse eller forbedring af personlige færdigheder eller livsvilkår. (Lovgrundlag: Serviceloven § 104)

Midlertidigt botilbud for personer med behov for omfattende midlertidig hjælp til almindelige, daglige funktioner, personlig pleje eller særlig behandlingsmæssig støtte pga. betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. (Lovgrundlag: Serviceloven § 107)

Længerevarende botilbud for personer med behov for omfattende længerevarende hjælp til almindelige, daglige funktioner, pleje, omsorg eller behandling pga. betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. (Lovgrundlag: Serviceloven § 108)

Midlertidigt botilbud (krisecenter) for kvinder og evt. ledsagende børn, der har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. (Lovgrundlag: Serviceloven § 109)

Midlertidigt botilbud (varmestuer, herberger m.v.) for hjemløse og personer, der ikke kan opholde sig i eget hjem, og tilbud om aktiverende støtte og omsorg. (Lovgrundlag: Serviceloven § 110)

Om tilsyn og kontrol

De private tilbud er underlagt præcis den samme kontrol som tilsvarende kommunale tilbud.

Tilsynet med borgerne

Personrettet tilsyn

Hver enkelt kommune, som har anbragt en borger i et døgntilbud (f.eks. opholdssted eller botilbud) eller dagtilbud (f.eks. skole), skal føre selvstændigt tilsyn med denne borgers ophold for at sikre, at borgeren trives og modtager den hjælp, omsorg og evt. behandling, som fremgår af den indgåede kontrakt. Ifølge serviceloven skal kommunerne komme på tilsynsbesøg med det enkelte barn på et opholdssted mindst to gange årligt. På voksenområdet er der ikke noget formelt krav til antallet af tilsyn. Her skal det personrettede tilsyn dog føres løbende.

Sanktioner, det personrettede tilsyn

Kommunerne har ikke nogen lovbestemte sanktionsmuligheder i forbindelse med deres tilsynsrolle i relation til det personrettede tilsyn. Nogle kommuner bruger i forbindelse med deres tilsynsvirksomhed begrebet "skærpet tilsyn", men det dækker ikke over et lovfæstet begreb, sådan som det er tilfældet, når et af de regionale socialtilsyn indfører "skærpet tilsyn".

En kommune har imidlertid den stærkeste sanktionsmulighed af alle, nemlig at kunne afbryde samarbejdet, hvis kommunen ikke mener, tilbuddet lever op til de aftalte krav.

Tilsynet med tilbuddene

Godkendelse

De private (og kommunale) sociale tilbud skal godkendes af tilsynsmyndighederne for at kunne levere deres ydelser til kommunerne. Pga. ny lovgivning og oprettelsen af nye tilsynsenheder fra 1. januar 2014, skal alle godkendte offentlige og private tilbud samt plejefamilier i løbet af de kommende år have deres godkendelse taget op til ny vurdering. Denne proces kalder man "regodkendelse".

Generelt tilsyn

Udover det såkaldt personrettede tilsyn bliver der også udført et generelt tilsyn med fokus på bl.a. metoder, resultater, ledelse, økonomi, fysiske rammer, kompetencer m.v. Tilsynet med tilbuddenes kvalitet udføres efter en kvalitetsmodel, som er udarbejdet af Socialstyrelsen.

1. januar 2014 blev der ved lov etableret et helt nyt kontrolapparat for dette tilsyn i form af fem regionale socialtilsyn, der fører tilsyn i hver deres landsdel. Det er også disse fem socialtilsyn, der har ansvaret for at gennemføre ovennævnte regodkendelser. Socialstyrelsen har med lovændringen fået til opgave at overvåge implementeringen af de nye socialtilsyn og sikre en ensartet praksis over hele landet.

De regionale socialtilsyn bestemmer selv, hvor ofte de vil tage på tilsynsbesøg og intensiteten af det enkelte besøg, samt om de vil komme uanmeldt eller ej. Loven kræver dog, at der skal aflægges besøg hvert sted mindst en gang årligt.

Hvad angår ydelser, der leveres som dagtilbud (f.eks. skoleundervisning), er det dog ikke det regionale socialtilsyn, men den lokale kommune, der udfører tilsynet. Kommunen bestemmer selv, hvor ofte den vil aflægge tilsynsbesøg, hvilket typisk er fastlagt i den enkelte kommunes undervisningsoverenskomst med det pågældende sted. Kutymen er en gang årligt.

Whistleblower-ordning

De fem regionale socialtilsyn har hver især en whistleblower-ordning, som giver enhver borger mulighed for helt anonymt at gøre opmærksom på forhold, han/hun finder kritisable.

Sanktioner, det generelle tilsyn

De fem regionale socialtilsyn, som på vegne af Socialstyrelsen udfører det overordnede/generelle tilsyn med døgntilbud, har flere sanktioner til rådighed: De kan træffe afgørelse om "skærpet tilsyn", udstede et "påbud" eller "tilbagekalde godkendelsen". De to førstnævnte sanktioner kan kun iværksættes, hvis socialtilsynet har tillid til, at tilbuddet er i stand til at bringe forholdene i orden. Socialtilsynet har altså pligt til at lukke steder, tilsynet ikke har tillid til.

Skærpet tilsyn

Socialtilsynet kan træffe afgørelse om iværksættelse af skærpet tilsyn, hvis konkrete forhold i et tilbud skaber bekymring for driften eller for borgernes sikkerhed og sundhed. Eller hvis Socialtilsynet ud fra en samlet vurdering af tilbuddet finder, at tilbuddet ikke længere har den fornødne kvalitet.

En afgørelse om skærpet tilsyn må kun anvendes, hvis Socialtilsynet har en berettiget forventning til, at tilbuddet kan og vil rette op på de forhold, der ligger til grund for det skærpede tilsyn. Hvis ikke Socialtilsynet har denne forventning, skal tilsynet i stedet tilbagekalde tilbuddets godkendelse. Socialtilsynet kan kun træffe afgørelse om skærpet tilsyn efter en forudgående dialog med tilbuddet om de problematiske forhold, med mindre der er tale om en akut situation.

Påbud

Et påbud anvendes, når Socialtilsynet fremsætter et krav til et socialt tilbud om at rette op på nogle konkrete forhold, som er afgørende for en fortsat godkendelse. Socialtilsynet skal begrunde påbuddet og angive de konkrete forhold, der skal rettes op. Socialtilsynet skal desuden angive en frist for efterlevelse af påbuddet.

Påbud må kun anvendes, hvis Socialtilsynet har en berettiget forventning til, at tilbuddet kan og vil rette op på de forhold, der ligger til grund for påbuddet. Hvis ikke Socialtilsynet har denne forventning, skal tilsynet i stedet tilbagekalde tilbuddets godkendelse.

Øvrig kontrol:

Private sociale tilbud er underlagt de samme regelsæt og kontroller som øvrige private arbejdspladser og virksomheder. Derfor udfører bl.a. også Arbejdstilsynet kontrolbesøg på stederne.

Ordforklaringer og særlige begreber

Der er flere begreber inden for det socialpædagogiske felt, som ind imellem giver anledning til misforståelser for udenforstående. Her er en forklaring på eller uddybning af nogle af de mest benyttede begreber.

Behandling

Når man i sociale tilbud siger, at man "behandler", så drejer det sig ikke om lægelig eller medicinsk behandling, men om pædagogisk behandling. En del af de børn og unge, der bor på opholdsstederne, har så store sociale udfordringer, at pædagogisk behandling er en del af opholdet. Lige som det gælder inden for medicinsk behandling, findes der også forskellige behandlingsmetoder inden for pædagogik. Derudover er der en række børn, unge og voksne bosiddende på eller tilknyttet et socialt tilbud, der modtager behandling i form af medicin og/eller psykiatrisk behandling. Denne form for behandling udføres af sundhedsvæsenet, dvs. læge, psykiater, hospital. Nogle sociale tilbud har i kraft af deres målgruppe mere eller mindre faste samarbejder med sundhedsvæsenet, eksempelvis en læge, psykiater eller et hospital.

Opholdssted

"Opholdssted" er det udtryk, man bruger for en privatejet døgninstitution for børn og unge. De fleste opholdssteder er dog langt mindre end de fleste kommunale døgninstitutioner og har typisk 6-8 beboere. Fælles for opholdsstederne er, at de ofte lægger meget vægt på at give de unge en familielignende hverdag og at skabe kammeratskaber mellem de børn og unge, der bor der. Større opholdssteder har flere fællesfaciliteter såsom skole, værksteder, idrætsfaciliteter m.v., men også her bor de unge i små grupper med faste voksne pædagoger og kontaktpersoner.

Botilbud

Botilbud for voksne efter servicelovens § 107 dækker både over private og offentlige tilbud. Som for opholdsstederne er de private tilbud typisk mindre boformer med 7-9 pladser.

Magtanvendelse

"Magtanvendelse" er ikke udtryk for en overtrædelse, men et udtryk for en nødbremse, der kan tages i anvendelse, når der ikke ses andre muligheder. En "magtanvendelse" er således en fysisk handling, der skønnes påkrævet i forhold til at imødegå en akut risikabel situation. Alle tilbud skal registrere og indberette, når der forekommer magtanvendelser.

Retten til at "anvende magt" er et sjældent brugt, men yderst vigtigt redskab, der i visse tilfælde redder liv. "Magtanvendelse" dækker over meget andet end at holde en person fast. Det er også en "magtanvendelse" at stille sig i vejen i en døråbning, at lægge en hånd på skulderen og føre en person ud af lokalet, at tage en saks ud af hånden på en person, etc.

Det fremgår af lovgivningen, at magtanvendelse aldrig må erstatte omsorg og socialpædagogisk bistand, og skal begrænses til det absolut nødvendige og stå i rimeligt forhold til det, der søges opnået. En "ulovlig magtanvendelse" er en magtanvendelse, som tilsyn og/eller kommune har skønnet unødvendig eller unødigt voldsom.

Antallet af magtanvendelser på et tilbud afhænger naturligvis af, hvilke personer, der opholder sig på tilbuddet. Aggressive og selvskadende personer giver typisk anledning til flere magtanvendelser.

Tilbudsportalen

Tilbudsportalen er et internetbaseret register, der indeholder oversigt over godkendte leverandører til kommunerne på det specialiserede socialområde samt ældreområdet. Tilbudsportalen har to søgemuligheder: én for sagsbehandlere og én for borgere

Formålet med Tilbudsportalen er at sikre sammenlignelige og gennemskuelige oplysninger om de registrerede tilbud og tilbuddenes målgrupper, metoder, økonomi, takster, resultater samt om tilsynet med tilbuddene.

Dermed gøres det muligt for sagsbehandlerne at finde det bedst egnede tilbud til den laveste pris til en konkret borger på så effektiv en måde som muligt. Formålet med portalen er således også at understøtte tilsynsmyndighedernes arbejde og støtte lige konkurrence mellem private og offentlige leverandører. Det er de regionale socialtilsyn, der administrerer Tilbudsportalen. De enkelte tilbud bliver bedt om at levere oplysninger til portalen, mens godkendelse af indhold samt selve driften af portalen udføres af tilsynene.

Visitation

En "visitation" er, når en kommune indstiller et barn, en ung eller voksen til et bestemt tilbud. Kommunen skal foretage visitationen på baggrund af en konkret, faglig vurdering af den enkelte borgers behov.

Enkeltmandsprojekt

Enkeltmandsprojekt (eller enkeltmandsforanstaltning) er ikke et begreb eller en ydelse, der er defineret i nogen lov. Ordet er en form for faglig "slang" brugt af bl.a. kommunale sagsbehandlere. Det bruges i forhold til en borger, som har så massivt et støttebehov, at kommunen vurderer, der er brug for at etablere et skræddersyet tilbud til den pågældende person.

Der er typisk tale om borgere, som kommunen vurderer, skal placeres i en bolig uden andre beboere. Årsagen til dette kan være mange, f.eks. et behov for et minimum af ydre stimuli. Det kan være borgere, der er til fare for andre, og det kan være borgere, der udøver selvskadende adfærd og/eller jævnligt forsøger at begå selvmord og derfor aldrig må lades alene.

Et "enkeltmandsprojekt" kan være af både varig og midlertidig karakter. Det sidste kunne f.eks. være tilfældet i forbindelse med afrusning af en stofmisbruger. Nogle enkeltmandsprojekter oprettes til borgere, der har fået en dom, men som er vurderet ikke-egnet til at sidde i fængsel, og som de psykiatriske hospitaler heller ikke kan håndtere.

Enkeltmandsprojekter hører til de absolut dyreste foranstaltninger inden for området udsatte borgere. Dette skyldes slet og ret det store personalebehov, der knytter sig til opgaven.

Ovenstående er opdateret november 2014.

Kilder

[Lov om Socialtilsyn](#): LOV nr 608 af 12/06/2013

[Bekendtgørelse om Socialtilsyn](#): BEK nr 1557 af 19/12/2013

[Servicelov](#): LBK nr 254 af 20/03/2014

[Kommunernes Landsforening](#)

[Ankestyrelsen](#)

[Socialstyrelsen](#)

[Danske Regioner](#)

[Kriminalforsorgen](#)